

dan Børneopdragelsesanstalt og i en privat Familie. Der er dog her Tale om en Anstalt, der skal være det offentlige Tilsyn underkastet, men naar det offentlige Tilsyn ikke gør sin Pligt, kan det kun siges at være en fortjenstfuld Handling, at det ærede Medlem for Aarhus Nordre ser Anstalten efter i Sømmene. Men for øvrigt kan man ogsaa føre Tilsyn med private Familier. Der er et Tilsyn, som er legaliseret i vor Lovgivning. Efter Børnelovens § 19 har enhver Ret til at anmelde Børn til Værgeraadene, naar Børnene blive behandlede daarligt i deres Hjem, og det kan man jo aldrig faa at vide, uden at man undersøger Forholdene i vedkommende Hjem. Dette er altsaa legaliseret. Det forekommer mig derfor, at det ærede Medlem for Aarhus Nordre har Krav paa Anerkendelse, fordi han har fremdraget disse Forhold.

Saa omtalte det ærede Medlem en af de Piger, om hvilke det paastaas, at de have aflagt falsk Ed. Dette er man dog ikke i Stand til at bevise, før der kommer nærmere Oplysninger til. Det var en Pige, som var fra et højest ulykkeligt Hjem, og der er desværre mange, der komme fra saadanne ulykkelige Hjem, hvor de kun have Fattigdom og Elendighed for Øje, og hvor de daglig, fordi de maa bidrage til Familiens Underhold, paa en daarlig Maade ved at sælge dit og dat eller ligefrem gaa om og tigge, ere udsatte for Fristelser, som andre Børn, der ikke leve under disse Forhold, ikke ere udsatte for. Overfor saadanne ulykkelige Børn burde man i allerhøjeste Grad føle Medynk, deres Tilstand burde vække vor Medfølelse, men i Stedet for stiller det ærede Medlem sig op og travler denne Piges Forhold op efter Forhørsprotokollen, for at der kan komme til at staa i Rigsdagstidende og i Bladene, at denne Pige er saadan og saadan. Det ærede Medlem sagde: Jeg gør det ikke for at sværte Pigen. Men det ærede Medlems Handling er en Tilsøling af denne stakkels Pige, som er kommen fra dette elendige Hjem, og dette Forhold burde vække det ærede Medlems Medfølelse, hvis han har nogen Medfølelse med dem, der lide under vore Samfundsforhold.

Mit Hovedindtryk af denne Sag er, at det ærede Medlem for Kallerup ved sin Procedure i denne Sag har sat en Plet paa det Parti, han tilhører, og har sat en Plet paa sig selv, som det vil være meget vanskeligt at faa afvasket. Hvis vi skulle drage Konsekvenserne deraf, naar vi skulle til at

reformere paa disse Omraader, hvad der er krævet af de 3 Ordførere for de andre Partier, der have haft Ordet her, kunne vi saa have Tillid til et Regeringsparti, der taler saaledes, som der er talt gennem det ærede Medlems Mund? Jeg mener, at vi paa ingen mulig Maade kunne det, thi de Betragtninger, han fremsatte, gaa i Retning af at sanktionere, at undskylde og forsvare Forholdene paa „Hebron“. Hvis dette ikke er Meningen, burde det ærede Medlem være kommet frem med de Oplysninger fra Forhørene, der vise, hvor slette og daarlige Forholdene ere, og saa burde han i stærke Ord have krævet en Forandring i disse Forhold. Men det gjorde det ærede Medlem ikke. Saa vidt jeg har kunnet opfatte hans Foredrag, sagde han ikke et eneste Ord derom. Tværtimod, han har rettet alle sine Angreb mod det ærede Medlem for Aarhus Nordre og det Parti, han tilhører. Det skal imidlertid ikke genere os det mindste. Jeg har udtalt en Tak til det ærede Medlem for Aarhus Nordre for det store Arbejde, han har udført i denne Sag, og jeg taler ikke alene paa mine egne Vegne, og jeg haaber, at Socialdemokrater for Fremtiden, hvor de komme til Kundskab om deslige Forhold, ikke ville frygte for den Pisk, som det ærede Medlem for Kallerup her i Tinget har svunget over Hovedet paa det ærede Medlem for Aarhus nordre Kreds, men at de uforbeholdent ville afsløre saadanne Forhold, hvis de findes, og, hvor de end findes, uden Hensyn til den Kritik, der vil ramme dem bagefter.

Saa talte det ærede Medlem om Vanskeligheden ved at skaffe Plejehjem og sagde: Det er en Skade, hvad der er sket, nu kunne vi ikke skaffe Plejehjem, hvem vil nu tage sig af vanskelige Børn? Ja, det ærede Medlem for Aarhus har i sin korte Replik i Dag sagt, at der ingen Fare er i den Henseende, der er nok, der ville, men det kan godt være, at de private Plejehjem mange Steder ere komne i nogen Miskredit, det kan godt være, at Folk ere forsigtige med at henvende sig til disse private Plejehjem. Det er der imidlertid Raad for, vi have jo en Tilsynsmyndighed, der er i Stand til at undersøge, hvilke Plejehjem der er gode, og hvilke der er uheldige. Men paa den anden Side behøves det slet ikke, thi hvis de private Plejehjem ikke skulde vise sig at være uheldige, hvad de efter min Mening ikke ere, er der den Udvej, at Staten kan tage sig af denne Opgave, og Staten bør tage sig af denne Opgave og oprette saadanne